



2 říjen 2024



Chvála různosti na 1. stupni



Více na str. 4.

Dorozumíme se? aneb Dny přátelství ZŠ Dobřany a Reálná škola Obertraubling (Německo)



Přijde vám dobrý nápad účastnit se výměnného pobytu se studenty z Německa? I když neumíte německy? Mně to přišlo jako dobrý nápad, tak jsem se přihlásila a byla plná očekávání, jak to vlastně dopadne, když neumíme německy tak dobře jako anglicky, když umíme jen základy němčiny.

V pondělí 14. 10. přijelo vlakem 19 německých žáků včetně 4 německých učitelů. Místem prvního setkání pro naše ahoj byla školní jídelna, kde jsme na naše budoucí kamarády čekali. Seznámení proběhlo rychle, učitelé nás představili, předali jsme si dárky a pak hráli několik her, abychom se trochu poznali. Následovala hra na poznávání Dobřan (jako kdybychom je už neznali ... haha, ale Němci je neznali, takže ok). Když byla hra u konce, opět jsme se setkali v jídelně a po dobré večeři jsme se vypravili i s našimi zavazadly na vlak, který nám jel až na Špičák. Po ubytování už jen následovalo pár informací k následujícímu dni a šli se dělat kraviny na pokoje, tedy spát samozřejmě, to mám na mysli.

Ráno po snídani, kdy se nikomu nechtělo vstávat, protože všichni věděli, co nás čeká, jsme vyrazili na naši noční mýru. Více jak 18 km do různých kopců, převýšení a všemožných cest i necest. Ale dali jsme to. Sice s nějakými dlouhodobými následky, ale dali jsme to, byli jsme na sebe všichni hrdí. Večer po sprchách nás čekala diskotéka. Na tu jsme však síly měli víc než dost. A pak honem spát.

Další den jen sbalit kufry a opět vlakem zpátky. Ve škole nás čekalo vyrábění drhaných náramků nebo hodina bubnování s panem učitelem Palkoskou. Vše nabralo na rychlosti, najednou byl pokyn k převzetí balíčků s jídlem (Němci měli před sebou cestu domů) a vyrazili jsme na nádraží. Chvilka čekání na vlak, foto a loučení se a pak už jen mávání jak o život.

A naše němčina? I na tu někdy došlo, někdy i na ruce a nohy, někdy na angličtinu. Důležité je, že jsme se domluvili, poznali nové přátele a teď už si jen přejeme jaro, protože to vyrazíme my do Německa. (Anděla Zimmerová, 9.B)

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny 3. 10. 2024

Přítomní: Antonín Olša, 6.A, Markéta Jacková, 6.B, Valentýna Spurná, 6.C, Hana Máčová, 6.D, Klára Potančoková, 7.A, Veronika Topinková, 7.B, Kristýna Netušilová, 7.C, Jakub Vlažný, 8.A, Amy Renzi, 8.B, Alena Štychová, 8.C, Eliška Škodová, 9.A, Anděla Zimmerová, 9.B, Stela Baxová, 9.C, Mgr. Josef Rada, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Adopce na dálku** – odpověď Ashwithovi od Anděly
2. **Rozdělení třídních záhonů** - připomenutí pravidel
3. **Třídění odpadu** - odsouhlaseno (13 hlasů z 15), kontrolovat ve třídách budou: V. Topinková, K. Netušilová, K. Potančoková, E. Škodová, začátek - 1. týden v listopadu; připravit plakát do tříd
4. **Záhon ve stylu** – bude pokračovat na jaře (11 hlasů z 15)
5. **Vánoční pečení** – bude pokračovat (15 hlasů z 15); letos se bude péct v kuchyňce na 2. stupni
6. **Prodej vánočního cukroví** na Mikulášském jarmarku 1. 12. 2024, nový námět
7. **Chvála různosti** - zájem o vlastní stanoviště nahlásit panu učiteli Radovi
8. **Halloween** - bude se konat ve dvou dnech vždy dva ročníky 31. 10. a 1. 11. (kvůli OČBRMU), nutno vytvořit plakát a zorganizovat průběh (setkání organizátorů o velké přestávce 11.10.)
9. **Debatáda** – zájem o pokračování (12 hlasů z 15), na starosti si vezme pan učitel Rada a paní učitelka Zemanová
10. **Ashwith cup** – bude v režii 9. ročníku



11. **Adopce na blízko** (pomoc Andrejce Radové) - podpoříme prodejem na Velikonočním jarmarku

12. **Školní Yetti** – nebude pokračovat, podpora pobytu na školní zahradě v zimním období již není zapotřebí

Příští jednání: **11. 11. 2024** v 12:30 hod. v ředitelně

Zapsala: Eliška Škodová, 9.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 15. 10. 2024

Přítomní: 5.A: Markéta Havlíčková, Matyáš Novotný; 5.B: 5.C: Daniel Piskáček; 4.A: Tobiáš Hlaváč, Jan Kaška; 4.B: Leontýna Divišková, Lenka Samcová; 4.C: Pavlína Grätschová, Tomáš Grünthal; 4. D: Amálie Vavříková, Jan Otýs; Mgr. Ivana Nazarovová

Program:

1. **Informace ze setkání kmotrů v ZOO Plzeň** – sraz kmotrů u stánku, poděkování ředitele Zoo, drobné dárky, děti našly lemura rákosového, ochutnávání různých semínek

2. **Návrhy akcí SDS** – Maškarní den – v období masopustu, Pyžamový den s plyšáky – na apríla, Den studené kuchyně aneb Piknik ve třídě – červen

3. **Mikulášský jarmark** – 1. 12. 2024, 4 ks plakátů připraví Lea a Lenka, Tobiáš a Honza, Dan a Amálka, Maty a Markétka

4. **Zpívání s ČRo Plzeň** – kolem 20. 12. 2024 – termín odevzdání návrhů na vánoční pohlednice prodloužen do konce října, odevzdávání G. Klinkovské

Příští jednání: 12. 11. 2024 v 7.45 hod.

Zapsali: Tomáš Grünthal, 4.C, Mgr. Ivana Nazarovová

Setkání kmotrů v Zoo Plzeň

Dne 3. 10. jsme jeli se senátory 1. a 2. stupně na sraz kmotrů do Zoologické a botanické zahrady města Plzně. Měli jsme možnost jít na komentovanou prohlídku po ZOO. Naše škola je kmotrem lemura rákosového. Na internetových stránkách ZOO jsou vypsáni všichni kmotři. A nejenom naše škola se stala kmotrem nějakého zvířete. Například 15. ZŠ Plzeň má pštrosa dvoupřstého a 31. ZŠ Plzeň vlka hřivnatého. K čestným kmotrům patří například prezident ČR Petr Pavel, který je kmotrem lva berberského. (Markéta Jacková, 6.B)

Chcete se bát? Halloween je tady



Halloween je svátek, který se slaví 31. října. Tento druh svátku je náboženský a kulturní a souvisí se dnem všech svatých. Tradicemi Halloweenu jsou vydlabávání dýní, koledování, navštěvování

strašidelných atrakcí atd. Ale ne každý stát to slaví takhle. Například v Česku se tento svátek moc neslaví, více lidí se upíná na den zemřelých, kterému říkáme Dušičky. Tam, kde se Halloween slaví, existuje mnoho jiných

názvů pro tento den - třeba All Hallows' Eve nebo All Saints' Eve. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem Trick, or treat (koledu, nebo něco provedu) a často dostanou sladkosti. Halloween vznikl v době Keltů. Lidé věřili, že v této době se prolíná svět živých a mrtvých a že duchové zesnulých se vrací na zem. Od této doby se začal Halloween slavít. Halloween nevznikl v USA, Americe nebo v Anglii, ale vznikl v Irsku. (Linda Bursová, 6.C)





Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Hanou Kovandovou

Proč jste se rozhodla přijít na naši školu? Vlastně je to tak trochu shoda náhod a událostí.

😊 **Co všechno učíte?** Zde v naší škole učím angličtinu. **Chtěla byste učit i něco jiného?** Určitě ano. Kromě anglického jazyka jsem vystudovala ještě zeměpis a občanskou výchovu. A zejména zeměpis je můj oblíbený předmět, protože má obrovský přesah do různých dalších oborů a velice dobře se kombinuje právě s angličtinou. **Chtěla jste být učitelkou už od dětství?** Ano, chtěla. Mám starší sestru a když jsme si spolu jako malé hrály s panenkami, ty moje byly vždycky učitelky. Později jsem začala jezdit na letní dětské tábory jako oddílová vedoucí, a to už jsem měla úplně jasno. **Proč jste se stala učitelkou?** Baví mě být mezi dětmi a společně objevovat nové informace, učit se něco nového a zkoumat. **Mezi jakými povoláními jste se rozhodovala?** Vlastně jsem se nerozhodovala mezi žádnými jinými povoláními. Už po střední škole jsem začala vést volnočasové kroužky pro děti a zároveň jsem studovala, abych mohla učit ve škole. **Učíte na naší škole pořád, anebo jenom**

někdy? Učím jen tři dny v týdnu. **Máte nějaké sourozence?** Ano, mám starší sestru. **Co děláte ve volném čase (když neopravujete písemky)?** Ve volném čase ráda čtu. Mám ráda přírodu, takže spoustu času trávím venku, když to jde. **Co vás na naší škole baví?** Zatím to vypadá, že mě baví běhat po škole a hledat třídy - to je pro mě tak trochu oříšek, trefit do té správné. Ale zlepšuje se to. 😊 **Co máte ráda za jídlo?** Já mám ráda asi skoro všechno. Ale nejraději mám sladká jídla, různé dortíky a čokoládu. **Chutná vám jídlo z naší školní jídelny?** Do školní jídelny zatím nechodím. **Co nejraději máte na sobě za oblečení?** To záleží na činnosti, které se zrovna věnuji. Ale nejvíc příjemně mi je v obyčejném triku a pohodlných kalhotách. **Učila jste dříve i na jiné škole? Jaké?** Ano, učila jsem i na jiných školách. Ta poslední byla Základní škola v Měčíně. (Daniel Topinka, 8.B)



Vůně nové kuchyňky

Ještě před dvěma lety byste řekli, že kuchyňka na této škole je úplně nepoužitelná, ale to se letošní rok změnilo. Kdysi byla kuchyňka v nevyhovujícím stavu. I když nevyhovující je slabé slovo. Abychom Vám trochu přiblížily tento stav, pokusíme se vám ho popsat. Například padaly dveře od skříněk, všude byly mastné fleky, nikdy jste nemohli pořádně vědět, na kolik stupňů peče trouba, nebyla zde lednička, nebyl dostatek náčiní pro všechny kuchařky a kuchaře. Kuchyňka byla v tomto stavu posledních 10 let. Muselo to být opravdu hrozné pokoušet se něco uplácat, když na vás padala dvířka od skříněk. Změna nastala na podnět školních senátorů. Vedení školy povolalo

zkušené a začala rekonstrukce. Oprava se konala celý minulý školní rok. Přibýly zde nové přístroje jako myčka, lednice, různé nové spotřebiče ... V kuchyňce může vařit 12 až 14 dětí s učitelem najednou. A ptáte-li se, jak se do kuchyňky můžete dostat? Kuchyňku s největší pravděpodobností navštívíte o pracovních činnostech, nebo když se váš učitel rozhodne, že budete péct cukroví, a poslední možnost je kroužek vaření pod vedením Renáty Černé. Pokud máte chuť a volnou chvíli, na kroužek vaření se můžete přihlásit u paní učitelky Šindelářové nebo u paní Černé. Pro ty, co se přihlásí, má paní Černá nové náčiní. Jistě se na Vás těší. (Ád'a Lockerová, 7.B, Markét Jacková, 6.B)



Kadeřník by měl být kreativní a trpělivý

Rozhovor s Jiřím Krejčíkem, kadeřníkem

Co obnáší profese kadeřníka? Stříhám, barvím, líčím, dělám svatební účesy. **Co se stane, když uděláte chybu?** Tu udělat nemohu. **Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?** Střední. **Jaká škola je potřeba, abyste mohl vykonávat toto povolání?** Bud' učiliště, nebo rekvalifikace. **Jak jste se svým povoláním spokojen?** Hodně. Je to kreativní. **Doporučil byste tuto profesi našim spolužákům?** Určitě ano, kdo chce být kreativní, může se zde uplatnit. **Mezi jakými povoláními jste se rozhodoval, když jste byl v devátém ročníku?** Chtěl jsem být i policajt. **Kolik lidí průměrně za den ostříháte?** To záleží na tom, o jaký účes se jedná. V průměru 8. **Kolik lidí přijde neobjednaných?** Mám lidi jen na objednávku, takže nikdo. **Jak dlouhá je vaše pracovní doba?** Od rána do večera, takže 14 hodin. **Jaký je průměrný plat kadeřníka, pokud dělá to stejné, co vy?** Tak 30.000 – 40.000. **Jak nákladné je udržet si takový salon?** Hodně. Zahrnu-li veškeré náklady, tak cca 50.000 měsíčně. **Byl jste u založení tohoto salonu?** Úplně ne, ale vlastně jsem si ho převzal a předělal. **Kolik stálo předělat salon?** Tak přibližně milion. **Je vaše povolání něčím nebezpečné?** Mohu uklouznout na vlasech a rozbít si hlavu. **Pro jaký typ člověka je toto povolání vhodné?** Pro toho, kdo chce být tvořivý. **Jaký musí být ten, kdo chce být kadeřníkem?** Musí být trpělivý. **Co vás na tomto povolání baví?** Je to pořád jiné, mohu tvořit, mít nápady a ty realizovat. **Co vás může v tomto povolání překvapit?** Mě už asi nic nemůže překvapit. **Od kolika let jste chtěl být kadeřníkem?** V devítce jsem se rozhodl. Ve čtrnácti. (Daniel Topinka a Daniel Vimr, 8.B)

CHVÁLA RŮZNOSTI

Na 1. stupni základky se 10. 10. konala Chvála různosti. Je to akce, při které si děti od třetí do páté třídy mohou vyzkoušet různé aktivity. Na výběr bylo letos z 18 různých nabídek. Každý rok se mezi nimi objeví nějaké novinky.

Náš dokumentační tým navštívil všechny aktivity. Dělalí jsme rozhovory s lektory, s dětmi, fotili jsme, moderovali do filmového záznamu. Některé činnosti jsme si mohli i vyzkoušet.

Na zumbě jsme tančili a na sebeobraně jsme se učili bránit. Stepaři nám předvedli, co se naučili s okovanými botami. Na počítačích se hrály únikovky a v truhlářské dílně vznikala dětem pod rukama krmítka. U skautů voněla bramboračka z kotlíku a vyrobené podzimní věnce si odnášely děti z květinářství. Tělo si děti protáhly na józe a v Restartu se pořádně zpotily.

Mezi dalšími aktivitami bylo ještě kadeřníkem na zkoušku, tam si děti i umývaly a foukaly vlasy, anebo farmářem na zkoušku, tam se třeba sbírala vajíčka rovnou od slepic.

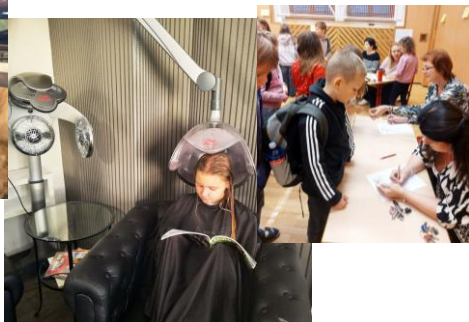
Ještě jsme si vyzkoušeli drátkování, viděli jsme pletení polštářků, výrobu andílků, jak vzniká pohádka z papíru a levandulové mámení.

Byl to skvělý den, užili jsme si i hodně legrace.

Děkujeme všem lektorům a učitelům za jejich čas. Je od nich milé, že se nám dětem věnovali.

Těšíme se na další rok.

Za dokumentační tým Ellen, Viki, Dan, Jirka 5. C



POSTŘEHY ŽÁKŮ

DRÁTKOVÁNÍ- DEKORACE

Drátkování se mi líbilo a našel jsem si tam kamaráda. Naučil jsem se drátkovat ozdobu, chtěl bych se tam vrátit, protože mě to bavilo.

POLŠTÁŘKY

Šili jsme polštářky z puffy vlny. Mohli jsme si vybrat barvu. Pracovali jsme s tavnou pistolí.

Naučil jsem se šít polštářek a líbilo se mi to. Byli jsme hned vedle školy.

FARMÁŘEM NA ZKOUŠKU

Trhali jsme rajčata, ta zelená jsme házeli slepicím. Sbírali jsme vajíčka, lezli na balíky, chodili v blátě. Dostali jsme čaj a chlebičky. Moc mě to bavilo.

JÓGA

Běhali jsme po třídě jak letadlo. Potom jsme cvičili základní cviky, jako třeba pejska, kočku a kobru. Také jsme cvičili podle obrázkové předlohy. Moc mě to bavilo.

KVĚTINÁŘEM NA ZKOUŠKU

Pletli jsme věnec, na něj jsme drátkem přidělávali rostliny. Na papír jsme si přidělávali nápis. Tavící pistolí jsme přidávali ozdoby.

Na věnec jsem si napsal: "Všude dobře, doma nejlépe." Květinářství se mi líbilo je sice malé, ale hezké.

Používali jsme šišky, suché květy a roští. Moc se mi to líbilo.

LEVANDULOVÉ MÁMENÍ

Dělali jsme moc, moc dobrý levandulový čaj.

Vyráběli jsme levandulovou sůl do koupele, čaj a mýdla. Moc se mi to líbilo. Vybrala jsem si super aktivity. (květinářství a levandulové mámení) Líbilo se mi, že se z levandule dají dělat různé věci, například mýdlo. Dozvěděla jsem se, že existuje levandulový čaj. Chtěla bych si to zopakovat, moc ráda vyrábím.

JUDO

Užili jsme si tam hodně.

KADEŘNÍKEM NA ZKOUŠKU

Ve dvojicích jsme si mohli umýt hlavu a nalíčit se. Moc se mi to líbilo.

RESTART

Dívky cvičily na železných tyčích. Kluci šli boxovat. Pocičili jsme si svaly. Půl hodiny jsme běhali na pásech, Museli jsme držet tempo. Ještě jsme stačili trampolíny a povídání o první pomoci. Byl to bezva den.

POHÁDKA Z PAPIŘU

Paní učitelka nás naučila skládat papírové origami a díky tomu vyprávět příběh. Byl to příběh o dědečkovi, který šel nakupovat na trh. Moc mě to bavilo a doma jsem to ukázal rodičům. Líbilo se mi, jak jsme pracovali s papírem, Naučila jsem se skládat pohádku a příště bych si to chtěla vyzkoušet zase.

ANDÍLEK Z MACRAMÉ

Paní asistentka nám připravila dva druhy macramé a tři druhy korálků na andílkovu hlavičku. (s obličejem, bez obličejů a s vroubkou). Andílci se všem povedli.

~

Letošní aktivity (drátkování, počítače) byly fajn, ale myslím, že loni jsem si vybral zábavnější.

PLYŠÁKOVÝ DEN V 2. C A 2. D

Každý miluje hebká plyšová zvířátka a když se ochladí, tak je tento materiál příjemný i jako součást oblečení nebo na polštářku. Kde ho ale vynalezli? Kde se vzalo první plyšové zvířátko a které to bylo? Proč se anglicky medvídek z plyše nazývá teddy bear? To vše jsme ve středu 2. 10. zjistili v doprovodu našich nejlepších měkčoučkových kamarádů.

Můj plyšák se jmenuje Špagetka. Mám ho dva dny. Koupila jsem si ho sama a je to pes.

Stela 2.D

Můj plyšák se jmenuje Hopsálek. Mám ho od března. Mám ho od velikonočního zajíčka. Je to zajíček.

Štěpánka 2.D



Můj plyšák se jmenuje Růženka. Mám ho pět let. Mám ho od kamarádky. Je to kočka.

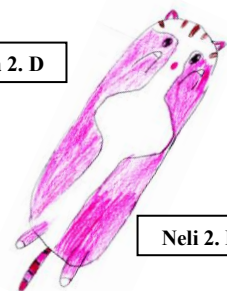
Nela 2.D



Štěpánka 2. D



Stela 2. D



Neli 2. D

DÍLNA RUKODĚLNÝ KURZ NA FAŘE

ZAHRADA

Líbilo se mi

- řezání prkýnek
- vyrábění postaviček do betlému
- dělání oblečků pro postavy
- zatloukání hřebíků

Moc jsme si to užili.

Nelíbilo se mi

- velká zima
- bláto
- smírkování
- oblékat postavičky
- poznávání stromů

Líbilo se mi

- jak jsme čistili rybník a sošku Anežky
- stříhání vrby
- mohli jsme si natrhat lusky, sebrat oříšky a vzít mrkev a bylinky
- bavilo mě, jak jsme vozili hlinu
- líbila se mi rozcvička
- hledání stromů podle obrázků.



Perlička z našich lavic

Draci jsou životní, protože žijí v pohádce.

ČTVRTÁCI A PÁTÁCI NA DOPRAVNÍM HŘIŠTI

Nejdřív jsme měli výuku základních dopravních značek, věcí a potřeb na kolo. Potom po této výuce, nám paní ukázala dopravní hřiště a značky. Pak jsme začali jezdit. Moc se mi to líbilo.

Petr 4. C

VÝSTAVA PÍSMO

Nejvíce se mi líbil psací stroj. Pak tam byl ještě kopírák, propisot, obrázkové písmo a nakonec Braillovo písmo.

Tom 4. C

Paní nám říkala o vzniku papíru nebo písma.



Filip 4. C

ŠLOVICKÝ VRCH

Žáci 2. C a 2. D společně 17. 10. vyrazili na Šlovický vrch. Po cestě se orientovali podle jednoduché mapky, do které si vyznačili místa, na kterých plnili úkoly. Žáci zapisovali výsledky příkladů do žaludů, luštili rébusy se zvířaty a ověřovali své poznatky o podzimní přírodě. Nesměla chybět společná fotka přímo na vyhlídce.

Šli jsme podle mapy. Bavilo mě počítání do žaludů a líbil se mi Šlovický vrch.

Matyáš 2. D

Na Šlovickém vrchu mají krásné kameny.

Nela 2. D

Byl tam krásný výhled. Líbily se mi úkoly i cesta tam a zpět.

Martin 2. D

Plnili jsme úkoly a zjistili v tajence, že je Den stromů.

Jakub 2. C

Na kopci jsme viděli celé Dobřany.

Marek 2. C

S úkoly to bylo hezké dobrodružství, líbilo se mi sbírat písmena.

Hana 2. C



SOUTĚŽNÍ OTÁZKA PRO DĚTI 1. STUPNĚ:

Kolikátý ročník Chvály různosti proběhl letos (2024) na prvním stupni? Odpovědi vhadzujte do schránky na okně mezi sborovnou a 1. C do 29. 11. 2024. Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, kteří si odnesou tašku Chvály



Co dokážou pomluvy aneb Divadelní hra Treperendy

Co dokážou pomluvy? Tak to jsme se dozvěděli 22. října. 8. a 9. ročník šel do Káčka. Divadelní hra byla realizována žáky dramatického oboru při ZUŠ Dobřany. Mnozí z herců byli naši žáci, bývalí či současní. Ve hře účinkovali také dospělí, např. pan starosta a pan ředitel ZUŠ. Hra byla rozdělena na dvě části, takže jsme si užili i desetiminutovou přestávku. V první půlce se měly hlavní postavy Beppo a Keka brát, ale překazily jim to pomluvy,

protože pradlena řekla, že Keka je nemanželská dcera. Drbny způsobí, že se to dozví Beppo a ten si Keku kvůli tomu nechce vzít. V druhé části se objevil otec Keki a zjistilo se, že to je bohatý kupec. Situace se obrátila, otec dal svolení, aby se vzali a v závěru dostanou drbny, chcete-li treperendy, za vyučenou.

Žasnu, co dokážou naši spolužáci, jakou mají odvahu, co si zapamatují. Žasnu i nad tím, jak byla hra sehrána, jaké byly kulisy. Hru bych doporučil všem, protože s pomluvou máme všichni zkušenost a možná nám nedochází, co pomluvy dokážou. (Daniel Topinka, 8.B)

Je zima jen pro slabochy? aneb Když styl nezná teplotní limity

Venku je sotva osm stupňů, většina z nás se balí do kabátů, svetrů a dlouhých kalhot, ale najdou se i tací, kteří si v takovém počasí hrdě vykračují v kraťasech. Co za tím stojí? Je to otázka pohodlí, módy, nebo spíše způsob, jak ukázat odvahu a vybočit z davu?

Možná to není jen o tom, že by někomu bylo horko, zatímco ostatní mrznou. Pro některé lidi jsou kraťasy způsob, jak vyjádřit svůj styl, odvahu nebo prostě být jiní. Móda přece nezná hranice, a to ani teplotní. 😊

Možná si říkáte, že kraťasy v chladném počasí jsou naprostý nesmysl, ale podle některých „kraťasových hrdinů“ je to vlastně docela pohodlné. Tělo si prý zvykne, a když se hýbete, tak vám není taková zima. Jasně, může to být pravda, pokud běháte maraton, ale co když jdete jen do školy nebo na zastávku? To už je jiný příběh.

A samozřejmě je pravda, že nošení kraťasů v zimě nemusí být úplně bezpečné. Doktorů by nad tím asi kroutili hlavou, protože tvrdí, že oblečení v zimě bychom měli vrstvit. Přece jenom vystavovat nohy chladu může vést k nachlazení, ztuhlým svalům, nebo dokonce k něčemu horšímu. Ale kdo by to řešil, když jde o to vypadat drsně? Když se někdo rozhodne ignorovat mínusové teploty a nosí kraťasy, může tím ukázat, že má prostě jiná měřítko pohodlí než ostatní. Anebo že má extrémní odolnost vůči zimě - nebo si to alespoň rád myslí.

Zajímavé je, jak se na „zimní kraťáskáře“ dívají ostatní. Někteří se tomu smějí, jiní je obdivují. A pak jsou tu ti, co si jen tiše říkají: „Proč?“ Možná je to prostě něco, co nikdy nepochopíme, pokud sami nemáme tu odvahu to zkusit. Ale jedno je jisté - tihle lidé rozhodně nezůstávají bez povšimnutí. A o to přece jde, ne? (Adéla Jandečková, 8.B)



Od malých po velké

Letos opět, je to už po sedmnácté, proběhne festival pro děti a mládež s názvem Juniorfest. Mnozí z vás se jistě už několikrát účastnili některé z akcí. Juniorfest je sedmidenní filmový festival, který probíhá v Plzeňském kraji v těchto městech: Plzeň, Dobřany, Horšovský Týn, Domažlice, Přeštice a Klatovy. Letošní rok Juniorfest proběhne v termínu 8. - 13. listopadu. Mezi filmy, které letos můžete vidět, patří např. Američanka, Nejcenější dárek, Prostě holky - filmy pro mládež od 14 - 16 let, Knihomolka, Kočičí odysea, Vítězové pro děti od 10 - 14 let, Lišák a Zajda zachraňují les, Superschopnosti pro každého - pro děti od 6 - 9 let a několik dalších filmů i pro děti od 3 let. Určitě neváhejte a na některý z filmů vyrazte do kina, nejedná se o ledajaké filmy. Vždy jsou to filmy zajímavé, výborně natočené, mnohé mají ocenění v zahraničí. (Adéla Lockerová, 7.B)

Není světlo jako světlo

Už jste někdy viděli podobnou fotku? Víte, že může mít až 200 GB? To je cca 90 celovečerních filmů, 67 hodin sledování Netflixu anebo 2.800 hodin poslouchání Spotify.

Od 1. do 3. října 2024 pořádala brněnská hvězdárna a planetárium Astronomický festival. Byla to výjimečná akce, po 25 letech znovu, sešlost vynikajících českých astronomů a astronomek. Mohla přijít i veřejnost, ale



já jsem tam potkával spíš astronomy amatéry. Jinak z řad přednášejících jsme tam mohli potkat třeba Pavla Gabzdyla, experta především na Měsíc, Pavla Spurného, který se zabývá propočítáváním drah bolidů a určení míst dopadu kosmického materiálu. Od Pavla Suchana jsme se dozvěděli, jak moc světelné znečištění vadí nejen nám astronomům, ale celé přírodě včetně lidí. Světelné znečištění je velký problém i Dobřan, kde bohužel svítíme schválně na oblohu (u fontány) nebo osvětlujeme ostrým světlem celou louku jen kvůli malé cestě pro

pěší.

Já osobně bych to považoval za velmi povedenou akci, která by bez příspěvku města Brna byla o hodně chudší. Kromě 20 perfektních přednášek jsme zhlédli i premiéru fulldome nového filmu Vesmír všemi smysly. Každou přestávku nebyla nouze o občerstvení, které jsme si užívali při dlužné konverzaci s přáteli z hvězdárny. Ten, kdo mě tu slyší básnit o této akci, si může říkat, jak je mu to líto a že by chtěl alespoň na jednu přednášku, tak může počkat dalších 25 let anebo si ji pustit z YouTube. Bohužel YouTube má jednu nevýhodu před dvacetipětiletým čekáním a to, že přijdete o skvělé dárky, čas s přáteli, možnost potkat astronomy, kteří vám na požádání jsou schopni sestavit a vyslat vaši družici a taky přijdete o raut. (Daniel Vimr, 8.B)



První pohled je mylný

To nám objasňoval archeolog, geograf, speleolog a vášnivý badatel Karel Absolon, který se narodil v Boskovicích během roku 1877 a zemřel v roce 1960. Byl moravský badatel a jedna z velkých postav archeologie první poloviny 20. století. Jeho jméno je spojované s objevením Punkevních jeskyní, kde našel věstonickou Venuši v propasti Macocha. Absolon se už od konce 19. století věnoval výzkumu Sloupských jeskyní a jeskynního hmyzu.



Původ Venuše - našel ji Karel

Absolon, nebo ne, to je otázka, kterou se vám pokusím zodpovědět. Ne, Absolon u objevu nebyl, přijel na místo až poté, co dělníci sošku objevili. Nejenom že u objevu nebyl, ale zmýlil se i v materiálu, ze kterého je vyrobena. Myslel si, že je vyrobena ze sloní kosti, ale ve skutečnosti je vyrobena z keramiky

Venuše je naše nejstarší a nejhezčí nalezená soška. Je to keramická soška vyrobená z plácané hlíny. Už v roce 2004 byla vystavena a její cena je tak vysoká, že by se jí nikdo nedopltil. (Veronika Topinková, 7.B)



Dýňobraní

Dýňobraní je slavnost dýní a je to skvělá možnost pro strávení času vydlabáváním dýní a vaření dýňových pokrmů. Dýňobraní se koná v Česku už 500 let, ale v jiných státech už se slaví 7.000 let, nejstarší nálezy pocházejí z Mexika. Dýňobraní je populární nejen v Americe. Dýně se často používají jako dekorace a vyřezaných druhů dýní může být nekonečno. Představte si, že největší dýně vážila neuvěřitelných 1.247 kg, avšak nejlehčí váží kolem 200 g. (Jiří Baloun, 6.D)

Uzavření v sobě

V dnešní době se začalo více bavit o psychických problémech, tak jsme si řekly, že by bylo dobré o tom mluvit i v naší škole. Naše články můžete číst po celý školní rok. Proto doufáme, že se vám budou líbit a možná to i někomu pomůže.

Říjnovým tématem je úzkost. Úzkost je přirozená lidská emoce, která slouží jako důležitý obranný a adaptační mechanismus. Z lékařského pohledu je úzkost složitá kombinace emocí zahrnující strach, zlé předtuchy a obavy. Často je doprovázena fyzickými příznaky, jako je bušení srdce, pocit nevolnosti, bolest na hrudi, zkrácené dýchání a chvění rukou.

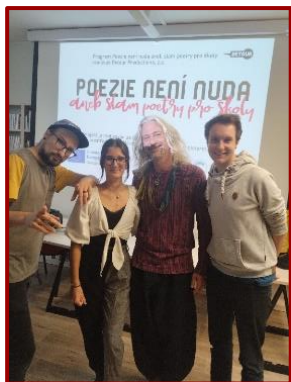


Úzkost může být akutní, trvat krátce, nebo dlouhodobá. Intenzita úzkosti je různá, od lehkého neklidu až po stav paniky. Chronicky vracející se úzkost, která má podstatný vliv na každodenní život, může být diagnostikována jako úzkostná porucha. Mezi nejběžnější úzkostné poruchy patří obsedantně kompulzivní porucha, sociálně úzkostná porucha, generalizovaná úzkostná porucha, posttraumatická stresová porucha, agorafobie, panická porucha a specifická fobie.

Příčiny úzkostí mohou být různé, často jsou spojeny s negativními myšlenkovými vzorci, které vycházejí z podvědomých dysfunkčních vzorců našeho prožívání. Léčba úzkosti by měla zahrnovat práci s těmito vzorci, což je hlavním cílem kognitivně-behaviorální terapie (tj. změna navykého chování). Tato terapie se zaměřuje na změnu myšlenkových a behaviorálních vzorců, které přispívají k úzkosti.

Úzkost je běžná emoce, která je důležitá pro přežití, ale pokud trvá nepřiměřeně dlouho nebo je příliš intenzivní, může výrazně ovlivnit kvalitu života. V takových případech je důležité vyhledat odbornou pomoc a zaměřit se na vhodnou léčbu.

Pokud máte další otázky nebo potřebujete více informací, neváhejte se zeptat. Máme ve škole skvělou paní psycholožku Mgr. Andrejku Štětkovou. (Agi Čížková a Lotty Tetřev, 9.B)



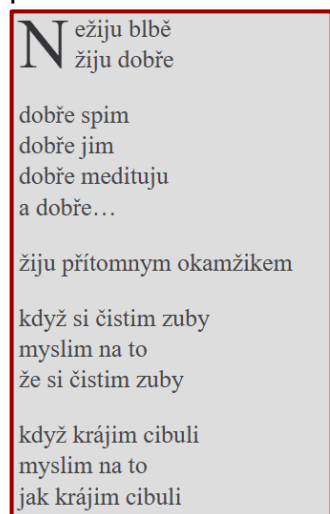
Trošku jiný šálek kávy

Nebudu nikomu nic nalhávat, chybí mi to. A co? Školní časopis a jeho redakce přece! Absenci těch úžasných okamžiků zažívaných při společném plánování a následném psaní jsem pocítila už v prvních týdnech školy. Nespočtu, kolikrát jsem si přála být úterní ráno zpátky na základce, sedět u počítače a bavit se o žurnalistice.

Druhý nebo třetí týden, nepamatuji si přesně, jsem si začala zoufat. A pak... bum! Na e-mailu mi přistála pozvánka na „Slam poetry v knihovně“. A já bych vám k tomu moc ráda něco pověděla...

Učebnicová definice slam poetry je následující: performativní žánr autorské poezie, při němž autoři předvádějí před publikem a porotou (svou) mluvenou

poezii.



Já ale nejsem učebnice, a tak vám řeknu, že slam poetry je umění jen pro ty nejodvážnější básníky z nejodvážnějších, které se však v očích mnohých setkává s nepochopením. Proč? Dost se vymyká zaběhnutým pravidlům poezie, a hlavně je to poměrně velká novota - je jí sotva 40 let. A ano, je to úplně jiný šálek kávy než to, co si představíte pod pojmem „poezie“.

Myslím, že vysvětlování už stačilo. Pojďme se podívat na to, jaké milé překvapení na mě jednoho čtvrtečního rána čekalo ve školní knihovně Gymnázia a SOŠ Rokycany.

Slamerští „velikáni“ Dr. Filipitch, Dejv a Pangumpán (doporučuji najít si ukázky jejich tvorby 😊) nám kromě pár příběhů z jejich vystupování představili i svá díla. A jak? Jsme v komunitě slam poetry, takže samozřejmě formou soutěže! A řeknu vám... byl to zážitek.

Dejv, Pangumpán a jedna velmi odvážná studentka po nás stříleli slova k zamyšlení, pobavení nebo pouze navození příjemné atmosféry. Vybraní dobrovolníci následně hodnotili jejich výkony. Když přišel konec prvního kola, tedy když se každý podělil o jednu báseň, řekla jsem si... že to zkusím taky. Soutěže jako takové jsem se zúčastnit už nemohla, ale místo „předskokana“ bylo stále volné. A to byl vrchol, třešnička na tom nejlepším poetickém dortu. Další splněný sen. Upřímně doufám, že i příští rok bude tato nádherná tradice

dodržena a že se budu moct opět zúčastnit, protože jsem opět poznala a okusila něco nádherného a nového, co však není pro každého. Mějte se krásně a slamu zdar! (Šárka Bardounová, bývalá redaktorka; ilustrační snímek básně)

Povídka na říjen: Pouštění draka jako olympijský sport

Myslím, že naprosto každý z nás si z dětských let odnáší příběh, který naše vnoučata budou slyšet každou neděli, když k nám budou chodit na oběd se svými rodiči, našimi dětmi. Právě naše děti už ho budou znát lépe než my tak, jako já znám jeden úžasný příběh mojí maminky.

Zrovna začínala školní docházku. To jí všichni říkali „Jituško“, byla ještě docela malá holčička, která nosila pruhované tričko a manšestrové kalhoty s kšandami. Na podzim v roce 1982 vzal můj prastrýček moji maminku pouštět draka. Prý měl doma takového velkého barevného draka s trásněmi a usměvavým obličejem. Řekněte mi, které dítě nerado pouští draky?

Jituška šla tedy se svým strýčkem na velké pole na kraji města. Celé léto se tam chodily pást krávy, a tak jí strýček musel neustále připomínat, aby omylem do něčeho nešlápla. Jituška se tedy snažila jít co nejopatrněji, protože věděla, že kdyby mamince domů přišla se špinavými nohavicemi a botami, nebyla by z toho maminka přímo nadšená. „Hlavně nespadni. Věrka by mě hnala ještě dlouho, že jsem tě nechal si zašpinit ty nové manšestráky,“ varoval Jitušku strýček. Na to dostal poměrně krátkou, ne moc utěšivou odpověď: „Neboj, nespadnu.“ Konečně došli doprostřed pole, kde se vítr neměl o co lámat a byl nejsilnější. Draka opatrně rozložili a rozvázali všechny uzlíky na šňůrkách. Takovému drakovi se určitě nedalo odolat. Pozadí bylo sluníčkově žluté a byla na něm našita otevřená smějící se ústa. Nad nimi vytvářel mezi velkýma modrýma očima kontrast trojúhelníkový oranžový nos. Trásně ve všech rozích draka byly rudé a ve větru se tetelily. Když by drak konečně řádně narovnaný a připravený k vzletu, strýček Jitušku ještě jednou poučil: „A neblbni. Budu tě držet, kdyby se zvedl vítr, aby ses nám tu neprojela v kravincích.“ Načež Jituška už jen kývla. Vždycky byla šíleně netrpělivá. Spolu se strýčkem draka vypustili do tančícího větru. Chvilí trvalo, než se drak úplně vznesl, ale stálo to za dřinu, když malá Jituška a její strýček viděli, jak se na ně ze zataženého šedivého nebe drak usmívá. Drak si pohrával se silným větrem a strýček Jitušku pořád pevně držel, aby se drak v tom silném vichru nevymknul kontrole. „Strýčku, nech mě chvíli držet samotnou. Přisahám, že to zvládnu,“ naléhala Jituška po chvílce na strýčka. Jeho největším omylem bylo, že jí vyhověl. Nejistě ji pustil a nechal ji stát uprostřed pole s velkým drakem, do něhož se opírá silný vítr.

Chvilí se Jituška větru bravurně vzpírala a odolávala. Netrvalo ale dlouho, než se do draka vítr opřel tak moc, že to s Jituškou cuklo. Ztratila rovnováhu a už to bylo. Drak jí protáhnul bahnem, trávou i kravskými lejny. Strýček se pokoušel za neustále vysmátým drakem běžet. Vítr dost foukal, tudíž Jituška, celá uplakaná, ležela na břiše obalená všemožnou špínou. Strýček nepostrádal typický český humor a hekavý smích se mu zasekl v krku, když si vzpomněl na slib svojí poněkud temperamentnější a ráznější sestře, mamince Jitky. Asi si sotva dokážete představit ty protáhlé obličeje obou milovníků draků, když se oba vláčeli cestou k panelovému domu na sídlišti, kde Jituška, její mladší bráška a maminka bydleli. Strýček zazvonil na správný byt, a když je maminka pustila do budovy, oba se s rozklepanými koleny vydali do schodů. Ve dveřích už na ně čekala maminka, která tentokrát vážně doufala, že se na svého bezdětného bratra může spolehnout. Jakmile uviděla Jituščinu novou manšestrovou kalhotu celé obalenou nejružnější špínou, zatáhla je oba za ucho do bytu a zavřela za nimi dveře. Jitušce i strýčkovi pečlivě vyčistila. Podle ní jsou nezodpovědní a už nikdy ty dva rošťáky nenechá spolu samotné. Když se oba očistili a Jituška si pečlivě vyčistila skvrny na oblečení kartáčem, maminka je poplácala po zádech a celou situaci ukončila docela prostou větou: „No, kdybys někdy chtěla zkusit vodní lyžování, víš, kde trénovat.“ (Eliška Škodová, 9.A)

